

til, at der skete Ulykker ved Automobilkørsel, og naar man har set ikke blot en Gang, men flere Gange Mennesker ligge blødende paa Landevejen, fordi der er kørt uforsvarligt, saa synes jeg ikke længere, man kan tale om Landboernes uforklarlige Ængstelse, men saa er man nødt til at tale om deres berettigede Ængstelse. Jeg mener dog, at Menneskers Liv og Lemmer have mere Værdi og Betydning end disse Menneskers hurtige Befordring, og hvad dertil kan komme i Betragtning.

Jeg vil imidlertid haabe, at dette Lovforslag maa blive grundigt behandlet i et Udvalg og der undergaa den nødvendige Forandring. Det er sikkert, at Automobilerne have en Fremtid for sig, og vi ønske for saa vidt ikke absolut at standse Udviklingen, men vi ønske dog, at den maa ske paa en saadan Maade, at vi, som ere henviste til at færdes paa Landevejene og Bivejene derude i Kommunerne, ogsaa kunne faa Lov til at være der, hvor vi hidintil have færdedes, saa at det ikke blot bliver Automobilerne, der kunne køre der, men saaledes, at almindelige Mennesker kunne færdes der med de Befordringsmidler, de nu en Gang have.

Johan Knudsen: I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag fremhæves, at Kørselen med Automobiler bliver mere og mere almindelig, og at Antallet af Automobiler er steget stærkt, siden vi fik Loven af 27. Maj 1908. Dette er jo rigtigt nok. Der er i København og de større Provinsbyer i de sidste Par Aar kommet en stor Mængde Automobildrosker, og den Tid vil ikke være fjern, da disse ville være eneherskende paa Markedet. Dertil er der intet at sige. Det kan gøre en ondt for Ejerne af Hesterosker, der trues med Ruin, men de kunne for en stor Del takke sig selv for deres Vanskæbne. De vare, som vi alle vide, utilladelig sene i Vendingen, og den stivbenede Lotte, som de spændte for en som Regel umagelig og malproper Vogn, maatte uvægerlig bukke under for Konkurrenten.

Men med Undtagelse af disse Automobildrosker, der have haft en stor og berettiget Succes, tror jeg ikke, at Brugen af de saakaldte Nytteautomobiler er tagen mere til. Her i København ser man forholdsvis sjældent en Lastmotorvogn, og i Provinserne er der overmaade langt imellem dem. Man har forsøgt med Omnibusmotorvogne, men disse Router ere hurtigt blevne inddragne, fordi de ikke kunde betale sig. Kørsel med Automobiler — jeg

fraregner stadig Droskeautomobiler — er i de fleste Tilfælde Luksuskørsel og ofte ren Sport og ikke andet.

Nu ved jeg, at noget af det mest kompromitterende, man kan gøre her til Lands, er at røre ved den hellige Sport. Sporten er jo fredhellig; Sporten er en Hærdelse af Legemet og et Renselsesbad for Sjælen. Sporten er Ungdommens Fornyelse, jeg ved det altsammen, jeg kender alle Stikordene. Og selvfølgelig kunde det ikke falde mig ind at bestride Sportens store Betydning eller benægte, at der findes megen sund og smuk Sport. Men der drives herhjemme et uklædeligt Koketteri med Sporten, og vi ere snart komne saa vidt, at den Cyklist, som kan sluge de fleste Kilometre, og at de stærke Mænd, som kunne besejre andre stærke Mænd i Brydning eller kunne lange deres Modstander flest Næsestyvere ud i en raa og modbydelig Boksekamp, ophøjes til at være en Slags Nationalheroer. — Men om Ellegaard, Bech Olsen og stærke Jess fra Odder, og hvad de nu hedde alle disse vort sportselskende Folks Yndlinge, kan det dog siges, at de kun udsætte deres egne Liv og Lemmer for Fare — og saa naturligvis ogsaa deres, som ere uforsigtige nok til at indlade sig med dem, men det kunne de jo lade være med —, men mange af vore Sportsmand, som have Raad til at holde Automobiler, ere virkelig farlige for deres Omgivelser, farlige for fredelige og sagesløse vejfarende. Disse unge Helte gøre ved deres hensynsløse og uforsvarlige Kørsel Landevejene usikre for os. Det er deres mærkelige Maade at nyde Naturen paa. For dem gælder det kun om at sætte Farten højere og højere op, og deres store Iver efter at komme hastigt af Sted staar mærkeligt nok i Regelen i omvendt Forhold til den Tid, de mene at kunne ofre til nyttigt Arbejde.

Og her hjælper det ikke, at vi have Regler og Love for Kørehastighed. Der staar i Lovforslagets § 22, som det stod i den gamle Lov, at Kørehastigheden i København og andre Byer samt gennem tæt bebyggede Landsbyer og paa Biveje ikke maa overstige 15 km og andetsteds ikke maa overstige 30 km i Timen. Maaske overholdes denne Kørehastighed nogenlunde i Byen; paa Landevejene bryde de Herrer sig fejl om Loven. Og hvem kan se, med hvilken Hastighed der køres, hvem kan forhindre hensynsløs Hastighed? Naar de Herrer med deres hvæsende og stinkende Uhyrer, indhyllede i en tæt Sky af Støv, komme farende forbi os og vore